

Ohlášky – neděle 22. 6. 2025

Dnes prožíváme **Slavnost Těla a Krve Páně** (přesunuta ze čtvrtku).

- Úterý 24. 6. – **Slavnost Narození sv. Jana Křtitele**
- Pátek 27. 6. – **Slavnost Nejsvětějšího Srdce Ježíšova**
- Sobota 28. 6. – **Památka Neposkvrněného Srdce Panny Marie**
- Příští neděle 29. 6. 2025 bude **Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů**.

- 5.7.25 10:30 se opět koná poutní mše na Klimentku u Brozan
- 18. 7. – 27. 7. 2025 se koní **Letní setkání Školy Marie – škola křesťanského života** v Koclířově u Svitav. Zájemci se mohou přihlašovat na <https://www.skolamarie.cz/akce>. Pro ty, kdo ještě nezaznamenali existenci této zajímavé akce, bližší informace na faře.
- 2.8.25 15:00 Pouť sv. Anna v Radosticích u křížku
- O prázdninách **nebude mše sv. v Sulejovicích**.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00 14:00 *
Út	16:30
bohoslužba slova	
St	16:30
Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**
(1. neděle v měsíci + o velkých svátcích)

Čtvrtek 7:30 - 8:00 adorace s výstavem
Nejsvětější svátosti

Sulejovice, filiální kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**
Během **letních prázdnin** mše sv. v Sulejovicích
nebude

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti:
čtvrtek od 13:10 (děti před 1. sv. přijímáním)
a od 14:10 (starší děti)

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvorník SDB
farář
+ 420 603 845 460

Václav

č. 30 (2025)
22. 6. 2025

Slavnost Těla a Krve Páně

Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

57. Epilog (Opustíš svého otce a matku)

A každý, kdo opustil domy, nebo bratry, nebo sestry, nebo otce, nebo matku, nebo děti, nebo pole pro mé jméno, stokrát víc dostane a bude mít podíl na věčném životě. (Matouš 19,29)

Vzpomínám, jako by to bylo včera, jak když jsem ve třinácti letech vstoupil do „malého semináře“, bylo pro mě těžké oddělit se od matky. Byl jsem kluk a brečel jsem v posteli každý večer – tak pro mě to rozloučení bylo těžké.

Tohle utrpení trvalo dlouho. A pak přišlo silné, horlivé, nikdy nepřerušené duchovní spojení.

Moje matka, která se hodně modlila a měla překvapivou schopnost kontemplace, se mnou na dálku sdílela mou těžkou a nebezpečnou duchovní službu.

Když jsem byl ještě mladý kněz, poslala mi jednou prorockou větu: „Guy, ty vždycky půjdeš za těmi nejchudšími a za mládeží.

Byl jsem nadšený, že mám svou farnost, a jiný život, než jako kněz ve své farnosti jsem si ani neuměl představit. Přesto má matka vycítila, že budu plnit poslání církve u lidí na okraji společnosti. Kolikrát jsem si jen znovu pročítal její krátký vzkaz, napsaný pevnou rukou, jak si ji uchovala až do sedmaosmdesáti let!

Nikdy jsem nezapomněl v létě oslavit, jen s ní, ten den, kdy jsem se 3. července 1965 stal knězem. Chtěl jsem to sdílet s ní děj se co děj.

Další předurčení – copak se nemodlila, aby měla syna kněze, když se mnou byla těhotná? A zároveň už v tu dobu vybrala část svého svatebního oblečení, vyšívaný šátek, na zabalení kalicha! A dala mi ho v den mé první mše, prý jako překvapení, protože mě nechtěla během mé dlouhé cesty ke kněžské službě ovlivňovat.

Často jsem se modlil k Pánu, abych byl s ní v den, kdy se k němu odebere. Pokaždé, když byla hospitalizována, hned jsem letěl, abych strávil pár hodin u jejího lůžka.

Když mi zavolali naposledy, byla znovu v nemocnici. Mí bratři a sestry mi řekli, že už nemůže mluvit a že už se tři dny snaží něco říct, ale nikdo jí ne rozumí. Dorazil jsem pozdě večer před její smrtí. Úplně vyřízený jsem přespál u sestry. Hned ráno jsem cítil nevysvětlitelné nutkání jít za ní do nemocnice.

Vypadala už velmi slabě. Snažila se na mě promluvit. Vůbec jsem jejímu mumlání nerozuměl. Najednou jsem ji řekl: „Vsadil bych se, že chceš vidět sýkorky u tebe doma.“

Zdálo se, že její oči souhlasí. Požádal jsem ji, aby dvakrát zavřela oči, jestli si to opravdu přeje. Dala mi požadované znamení. Požádal jsem ji, aby mi stiskla ruku, abych si byl opravdu jistý. Cítil jsem, jak mi její staré prsty drtí ruku.

„Mami, dnes večer budeš doma se svými sýkorkami.“ Nebyla schopná převozu, ale já jsem se jí odvážil říct takovou nemožnou věc.

Tak jsem ji požehnal: „Žehnám ti, mami, ve jménu Otce i Syna i Ducha svatého, za tvou lásku, kterou jsi nám dala. Neboj se. My tu lásku budeme dávat a předávat dál.“

A tak zemřela.

Bylo mi osmašedesát, byl jsem už velký kluk, ale rozplakal jsem se, jako když jsem před pětadesáti lety vzlykal do deky v ložnici semináře.

Tři hodiny po své smrti už byla doma, blízko svých sýkorek.

Pán správně řekl: „Opust' svého otce a svou matku, abys mohl vstoupit do mých služeb.“

„Každá modlitba bude vyslyšena,“ opakoval často.

Že jsem tam mohl být, když se připojila k svému Pánu, to se na mě Bůh usmál.

A byl to nádherný úsměv.

(z knihy Guye Gilberta Evangelium podle svatého Iotra – 5. kapitola Posiluj svou spiritualitu)

Texty k rozjímání – 12. týden v mezidobí

Neděle 22. 6. – Lk 9,18-24: Izraelské dějiny obsahují několik zlomových okamžiků. Mezi lety 630 až 609 př. Kr. se Izrael stal zemí prosperující jak ekonomicky, tak duchovně. Vše ale přerušila bitva u Megida (609 př. Kr.) v kopcích nad Galileou. Postupně se tak Izrael stal vazalem, a nakonec byl zcela zničen (586 př. Kr.) a nastalo babylonské zajetí. A přece to nebyl konec. Bůh využil tragédii k novému oživení víry, vyzdvižení Pisma v životě Izraelitů... Ježíš o 600 let později vede apoštoly k porozumění událostem, které nastanou. Sám zemře, bude umučen, ale to nebude konec! Zapřít sám sebe nemusí být jen nepříjemné asketické cvičení. „Vzít svůj kříž“ znamená nevzdat život,

neutíkat před složitostí či nezakrývat oči před realitou. Mnohé obtížné momenty mají řešení a Bůh nás jimi umí provést.

Pondělí 23. 6. – Gn 12,1-9: Vyjdi i ty. Ne ze své země, ale ze svých zvyků a představ. K přijetí Božího požehnání je i dnes potřeba mnohé opustit.

Úterý 24. 6. – Lk 1,57-66.80: Hospodin připravuje svůj lid opravdu dramaticky. Předchůdce samotného Pána: narozený z neplodné matky, jeho otec údivem oněmí. Pro dnešní hlásání radostné zvěsti je to velké povzbuzení!

Středa 25. 6. – Gn 15,1-12.17-18: Bůh dává Abramovi tři věci: potomstvo, území, požehnání. Provokativní otázka: pokud se vyspělé společnosti zříkají potomstva, neztrácejí zbylá zaslíbení?

Čtvrtek 26. 6. – Mt 7,21-29: Opravdu, nebudu tázán na počet a frekvenci projevů zbožnosti. Ale na to konkrétní, co jsem vyvodil z jeho slov...

Pátek 27. 6. – Lk 15,3-7: Kéž pochopím jeho lásku, která je mnohem větší, než si vůbec dovedu představit. Kéž se dokážu radovat se svým pastýřem, když najde ztracenou ovečku. Kéž nikdy nežárlím!

Sobota 28. 6. – Lk 2,41-51: Hledání Ježíše je v tradici spojeno s jednou ze sedmi bolestí Panny Marie. Povzbuzení: velké věci se rodí z bolesti. Chci mít spolu s Marií účast na bolestech církve?

Neděle 29. 6.

1. čtení: **Sk 12,1-11**

žalm: **Žl 34 (33), 2-3.4-5.6-7.8-9**

2. čtení: **2 Tim 4,6-8.17-18**

evangelium: **Mt 16,13-19**